

Jij en ik

Wie ik ben? Ik ben een bewoner van de Messtraat. Ik ben jouw cliënt. Noem me maar opa. Jij bent zorgverlener. Gisteren kreeg ik van jullie chef Christian een pak papier. Ben het maar eens gaan lezen. Kwaliteitskader Verpleeghuiszorg heette het. Een notitie geschreven door het Zorginstituut Nederland. Vastgesteld op 12 januari 2017. Best interessant. Ik heb er uitgehaald wat mij het belangrijkste leek. Het voornaamste voor onze relatie. Lees je mee?

*Louis Geleijnse, medewerker
wonen dr. mr Messtraat*

In het Kwaliteitskader staat wat ik van jou mag verwachten. Nee, dat is te smal. In het stuk staat een paar keer dat het gaat om wat ik *en mijn naasten* van jou en SVRZ mogen verwachten. Zo hebben mijn vrouw, mijn kinderen en ik dat eigenlijk altijd al gezien. Niet *ik* ben de klant die koning is. Wij, mijn naasten en ik, zijn jullie klant. Dat voelt goed.

Op welke gebieden mogen wij wat van jou verwachten? Natuurlijk: op het gebied van medische en verpleegkundige zorg. Op zorg van mijn lichaam en mijn geest. Naast zorg ook op ondersteuning. Op dienstverlening. Op het gebied van woon- en leefomgeving. Op de gebieden wonen en welzijn. Op veiligheid. Volgens mij zit ik er niet ver naast als ik het als volgt samenvat: op zo'n beetje alle gebieden van mijn leven. En ja, ook hier zetten de schrijvers van het Kwaliteitskader er herhaaldelijk bij dat ook mijn naasten het een en ander van je mogen verwachten.

Op al deze terreinen mag ik verwachten dat jij me liefdevol, persoonsgericht en kwalitatief goed helpt. Dit is het doel van de zorg die jij mij (en mijn naasten) verleent: zo goed mogelijk bijdragen aan de kwaliteit van mijn leven. De zorg die jij levert, vertrekt vanuit wie *ik* ben: een mens met een zorgbehoefte, maar ook een mens met een eigen geschiedenis, met een eigen toekomst, met eigen doelen, omringd door eigen naasten.

Ik mag rekenen op compassie. Op jouw nabijheid, jouw vertrouwen, jouw aandacht en jouw begrip. Omdat jij mij en mijn verhaal kent. Omdat jij me aanspreekt op een manier die ik prettig vind. Omdat je *met* mij en niet over mij spreekt. Omdat jij echt contact met me maakt. Omdat jij aandacht hebt voor mijn naasten.

Ik mag er op rekenen dat jij mij uniek vindt. Jij weet wat ik zinvol vind. Jij behandelt me met respect. Ik mag van jou mijn eigen gang gaan, ook als ik niks wil doen. Van jou mag ik eigen keuzes maken.

Ik mag de regie over mijn eigen leven voeren. Ik ben autonoom. Omdat jij me toestaat dat ik zelf vorm en inhoud aan mijn leven geef. Omdat jij, als ik dit zelf niet meer kan, aan mijn naasten vraagt wat ik wil. Omdat jij, als het om mijn levenseinde gaat, mijn wensen kent en respecteert.

Ik heb een zorgleefplan. Ik herken me in dit plan. Het plan is actueel. Mijn naasten en ik worden bij het opstellen en uitvoeren van het plan betrokken.

Ik weet dat jij aandacht voor mijn levensvragen hebt. Bij jou of een geestelijk verzorger kan ik terecht met mijn/onze vragen over eenzaamheid, rouw, depressie, ouderdom en levenseinde.

Ik mag er van uitgaan dat jij activiteiten organiseert die mijn leven de moeite waard maken.

Ik weet dat jij mij verzorgt op de manier die ik samen met mijn naasten kies. Het gaat dan om dingen als bed, bad, toilet, haar, make-up, bril, gehoorapparaat en kleding.

Ik mag er van uitgaan dat jij mijn naasten en vrijwilligers ruimte geeft om mee te helpen. Ik weet dat hun taken en verantwoordelijkheden voor een ieder helder zijn.

Ik mag rekenen op wooncomfort. Jij regelt dat zaken als gastvrijheid, maaltijden, schoonmaak en inrichting op orde zijn. De woning is aangepast aan mijn behoeften. De woning is schoon en veilig. Het eten is lekker. Ik mag eten wat ik lekker vind.

Jij zorgt voor mijn veiligheid. Samen beantwoorden we de vragen over de spanning die ontstaat tussen mijn vrijheid en mijn veiligheid.

*Lieve zorgverlener,
Omdat je dit allemaal geeft, krijg je van mij mijn
onvoorwaardelijke liefde. Tot de dood ons scheidt.*

Knuffel, Opa

Ovezande, 22 januari 2020